U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **M. D.**, zast. Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem v Praze 4, Pod Terebkou 12, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2006, č. j. OAM-122/VL-10-12-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 7. 2007, č. j. 64 Az 14/2006 - 17,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně **se** odměna za zastupování **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž byla stěžovatelčina žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle v rozhodné době účinného znění § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), neboť neuvedla žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Dne 5. 9. 2007 podala stěžovatelka osobně proti uvedenému rozsudku u krajského soudu kasační stížnost se žádostí o ustanovení advokáta, který – jak výslovně uvedeno – posléze doplní důvody této kasační stížnosti, neboť stěžovatelka se neorientuje v českém právním řádu a nemá dostatek prostředků, aby si mohla advokáta opatřit sama. Krajský soud usnesením ze dne 14. 1. 2008, č. j. 64 Az 14/2006 - 39, žádosti vyhověl a ustanovené advokátce uložil doplnit kasační stížnost tak, jak je ve výroku uvedeno. Výrok usnesení však obsahoval toliko formulaci o ustanovení advokátky, nikoliv již o nutnosti doplnit

kasační stížnost. Vzhledem k tomu, že advokátka kasační stížnost nedoplnila, předložil krajský soud věc k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Zdejší soud ovšem vrátil krajskému soudu spis bez vyřízení k postupu podle § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), neboť shledal, že bylo nutné advokátku výrokem usnesení vyzvat ještě k doplnění kasační stížnosti. Krajský soud tedy usnesením ze dne 14. 7. 2008, č. j. 64 Az 14/2006 - 43, ustanovenou advokátku vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost tak, že uvede v jakém rozsahu a z jakých důvodů je kasační stížnost podávána. Usnesení zároveň obsahovalo upozornění, že pokud nebude kasační stížnost doplněna, bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, který může řízení o tomto podání odmítnout.

Uvedené usnesení bylo advokátce doručeno dne 18. 7. 2008 a ve stanovené lhůtě, ani později do předložení spisu k rozhodnutí o kasační stížnosti (dne 10. 10. 2008), nebylo uvedené výzvě vyhověno. Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s., pokud je podání nemá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení vyzývajícího k odstranění vad. Krajský soud k doplnění kasační stížnosti vyzval a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu, avšak výzvě vyhověno nebylo. Chybějící náležitosti (důvody kasační stížnosti) brání pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud těmito důvody vázán.

Pro neodstranění vad podání není možné v daném případě v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 37 odst. 5, § 106 odst. 1, § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 35 odst. 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, jež mu byl soudem ustanoven, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci soud ustanovené zástupkyni odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že nevykonala žádný úkon právní služby, za který odměna náleží (§ 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. října 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu